

2. § 2 affattes således:

„§ 2. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte bestemmelser om betaling af en årlig afgift til kommunen af hunde, som holdes i de bymæssigt bebyggede dele af kommunen. Afgiften kan højst udgøre 100 kr. pr. hund. Afgiftspligten påhviler hundens besidder.

Stk. 2. Der kan ikke kræves afgift af

- 1) hunde, der holdes af statsinstitutioner eller kommuner,
- 2) hunde, som med rigspoliti chefens godkendelse benyttes af politiet,
- 3) hunde, som bestående holdes indelukket på afspærret plads,
- 4) hunde, der er dresseret til førerhunde, og som besiddes af blinde.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen udfærdiger regulativ, der indeholder de nødvendige regler om

- 1) afgrænsningen af det afgiftspligtige område,
- 2) afgiftssatserne,
- 3) til- og afmelding til kommunen af afgiftspligtige hunde,
- 4) afgiftspligtens indtræden og ophør,
- 5) afgiftens opkrævning.

Stk. 4. I regulativet kan der optages bestemmelser om betaling af forhøjet afgift ved undladelse af tilmelding af afgiftspligtige hunde. Den forhøjede afgift kan højst udgøre det dobbelte af den almindelige afgift.

Stk. 5. Regulativet skal bekendtgøres på den måde, der sædvanligt benyttes i kommunen.“

3. §§ 3-8 ophæves, og **§§ 9-15** ændres til §§ 3-9.

4. I § 10, der bliver § 4, affattes stk. 1, 5. og 6. pkt., således:

„Bærer hunden ikke halsbånd forsynet med skilt som nævnt i § 1, fremlyses den. Hvis besidderen ikke inden 3 døgn efter, at underretning eller fremløsning har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive.“

5. I § 10, der bliver § 4, udgår i stk. 3, 1. pkt., „købstæder“ og i stedet indsættes: „byer“.

6. I § 13, der bliver § 7, affattes stk. 2, 3. pkt., således:

„Overflyttes hunden til en anden politikreds, skal besidderen underrette politiet i denne om pålægget.“

7. I § 15, der bliver § 9, affattes stk. 2, 2. pkt., således:

„Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1.“

8. §§ 15a og 16 ophæves, og efter § 15, der bliver § 9, indsættes som nye paragraffer:

„§ 10. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige besidderen af hunden til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved fremsættelse af begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 11. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 9 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte. Sådan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.